

τοὺς τὰ τοιαῦτα παρὰ τῶν θεῶν πυνθανομένους ἀθέμιστα ποιεῖν ἥγεῖτο. ἔφη δὲ δεῖν, ἢ μὲν μαθόντας ποιεῖν ἔδωκαν οἱ θεοί, μανθάνειν, ἢ δὲ μὴ δῆλα τοῖς ἀνθρώποις ἐστί, πειρᾶσθαι διὰ μαντικῆς παρὰ τῶν θεῶν πυνθάνεσθαι· τοὺς θεοὺς γὰρ οἷς ἀν ωσιν ἔλεω σημαίνειν.

10 Ἐλλὰ μὴν ἐκεῖνός γε ἀεὶ μὲν ἦν ἐν τῷ φανερῷ πρῶτε γὰρ εἰς τοὺς περιπάτους καὶ τὰ γυμνάσια ἦει καὶ πληθούσης ἀγορᾶς ἐκεῖ φανερὸς ἦν, καὶ τὸ λοιπὸν ἀεὶ τῆς ἡμέρας ἦν ὅπου πλείστοις μέλλοι συνέσεσθαι· καὶ ἔλεγε μὲν ὡς τὸ πολύ, τοῖς δὲ βουλομένοις ἔξην 10 ἀκούειν. οὐδεὶς δὲ πώποτε Σωκράτους οὐδὲν ἀσεβὲς οὐδὲ ἀνόσιον οὔτε πράττοντος εἶδεν οὔτε λέγοντος ἤκουσεν. οὐδὲ γὰρ περὶ τῆς τῶν πάντων φύσεως ἦπερ τῶν ἄλλων οἱ πλεῖστοι διελέγετο σκοπῶν ὅπως δὲ καλούμενος ὑπὸ τῶν σοφιστῶν κόσμος ἔχει καὶ τίσιν 15 ἀνάγκαις ἔκαστα γίγνεται τῶν οὐρανίων, ἀλλὰ καὶ τοὺς φροντίζοντας τὰ τοιαῦτα μωραίνοντας ἀπεδείκνυε. καὶ πρῶτον μὲν αὐτῶν ἐσκόπει πότερά ποτε νομίσαντες ἴκανῶς ἥδη τὰνθρώπινα εἰδέναι ἔρχονται ἐπὶ τὸ περὶ τῶν τοιούτων φροντίζειν, ἢ τὰ μὲν ἀνθρώπινα παρέν- 20 τεις, τὰ δαιμόνια δὲ σκοποῦντες ἥγοῦνται τὰ προσήκοντα πράττειν. ἐθαύμαζε δὲ μὴ φανερὸν αὐτοῖς ἐστιν ὅτι ταῦτα οὐ δυνατόν εστιν ἀνθρώποις εὑρεῖν.

1 ἀθέμιστα **ΑΒ¹ΧΖ** ἀθέμιτα rell. 2 ἥγοῖτο Ο μα-
θόντες ἔδωκαν ποιεῖν Ο 5 ἀν om. **Β** 7 πρωΐ codd.
ἦει] εἴη **ΧΥ¹Ζ** 9 πλείστης **Z¹** μέλοι **Β** 11 Σωκράτους
om. **B¹** 12 οὐδὲ] οὐδὲν **Β** οἶδεν **ΜΟΡΖ** 13 γὰρ om. Ο
περὶ] ὑπὲρ **B¹** φύσεως om. **B¹** 14 ὁ] οὖν **X** 15 ἔχοι **A**
ἔφη **FL^c** 16 γίν. fere codd., nec notatum, nisi ubi
ad γεν- referri possit 17 ἐπεδείκνυε(ν) γρ. **B²Φ** Stob. II 11
ΑΒΣ¹ § 12 om. Stob. 18 ποτε om. **Υ** 19 τὰ ἀνθρώ-
πινα **A** τὰνθρώπεια **ΥΖ** ἐπὶ τὸ (τῷ **B**) ἐπὶ **Υ** περὶ
om. **Β** 22 ἐστιν αὐτοῖς Stob.; an ἐστιν delendum? 23 ταῦ-
τα ἀδύνατον Stob. alt. ἐστιν del. Ddf.